

TEZAUUR LITURGIC
7 MARTIE

SLUJBA
SF. CUVIOS
LAVRENTIE
DE LA
SALAMINA

ATENA, 2020

7 ΜΑΡΤΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ἑσπέρας

Μετὰ τὸν προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, καὶ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στίχους σι' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος α'.
Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Λαυρέντιε Θεῶ, ὅλος προσηλούμενος, καὶ μονὴν πεποίηκας, ἐν αὐτῇ ἀσκήσας, σὺν πλείστοις μονάζουσι, καὶ τούτους ὀδηγῶν ἐν τοῖς δόγμασι, τῇ θείᾳ χάριτι. Διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν, τῶν Ὁσίων θεῖον ἐγκαλλώπισμα.

Θεόφρον Λαυρέντιε Χριστῶ, ἀνεδείχθης γνήσιος, καὶ πάντων τῶν προσκαίρων κατέλιπες, ὡς ὄντα γῆϊνα, ἐν ἀσκήσει πάτερ, τὸν βίον διήνυσας, ἡμέρα τε καὶ νυκτὶ προσευχόμενος, ἐν τῷ οἰκίσκῳ σου, προσευχάς τε γὰρ ἀνέπεμπες, τῷ Κυρίῳ παμμάκαρ θεόληπτε.

Ὁσίως διῆγες τὴν ζωὴν, τῶν ματαίων Ὁσιε, διδάσκων ἐμμελῶς τὰ ἐντάλματα, τοῖς ἐξασκούσι σοι, ὅθεν νῦν ἀγάλλῃ τῷ Χριστῶ πανένδοξε, σὺν πάσῃ τῇ χορείᾳ Ὁσίων τε, μεθ' ὧν πρέσβευε, δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πόνους καὶ καμάτοις, ὁ πατὴρ ἡμῶν Λαυρέντιος, ἰδρύσας τὴν αὐτοῦ μονήν, καὶ ἀθροίσας ἐν ταύτῃ ἀδελφούς, καὶ τούτων ποδηγέτης γενόμενος, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος ἀνεδείχθη. Ὅθεν νῦν εὐφραίνεται ἐν οὐρανοῖς, σὺν ταῖς χοροστασίαις τῶν ἀσωμάτων. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς χεῖλεσιν ἀναξίοις μεγαλύνομεν τὸν ἡμέτερον προστάτην, ὅπως ἀδιαλείπτως πρεσβεύῃ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Θεοτοκίου.

Τίς μη μακαρίσει σέ, Παναγία Παρθένε;...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασιμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου

πονηρίας. Οί δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ

διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσεται αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσεται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσεται αὐτούς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ κοινὸς ἡμῶν προστάτης συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν πνευματικὴν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτοῦ μνήμῃ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς ἐν εὐφροσύνῃ δοξολογήσωμεν τὸν παντάνακτον Θεόν, τὸν τοῦτον δοξάσαντα εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Καλῶς πολιτευσάμενος πάτερ Ὅσιε, καταλιπὼν γὰρ τὰ ἐπίκηρα, οἴκεις ἐν οὐρανοῖς ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν ταγμάτων, διόπερ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, προσπίπτομεν σοι θερμῶς, ἵνα πρεσβεύῃς τῷ Κυρίῳ ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Λαυρέντιε, καλῶς ἀγωνισάμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἀνδρείως κατεπάτησας τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἔνεδρα, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς ἐγένου, διδάσκων ἐπιμελῶς τὰς τοῦ μονήρους βίου πράξεις, τοὺς μετὰ σου ἐνασκοῦντας, καὶ οὕτω βιώσας καλῶς ἐν τῇ ἀσκήσει, κατεφρόνησας τὰ γήϊνα καὶ φθαρτά, καὶ ἐκκληρώσω τὴν ἀίδιον βασιλείαν, πρέσβευε οὖν διηνεκῶς τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, ὑμνήσωμεν ἐν ὕμνοις, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν δοξάζοντα τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ δούλους τοὺς τὸν βίον ἑαυτῶν εὐσεβῶς διανύοντας. Δεῦτε οὖν ἀδελφοὶ καὶ ἡμεῖς χεῖλεσιν ἀναξίοις δοξάσωμεν τὸν θερμὸν ἡμῶν προστάτην, οὕτω λέγοντες· χαίροις τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, καὶ τῶν δικαίων συμμετοχε· χαίροις ἰσοστάσιε τῶν Ἀγγέλων, ὅτι ἀγγελικῶς βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς οὐδὲν ἐλλογίσω τὰ πρόσκαιρα, χαίροις κανὼν τῆς ἀρετῆς διαπρύσιε, καὶ κληροῦχε τῆς τοῦ Χριστοῦ βασιλείας· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, αἴτησαι ἡμῖν

πάτερ Λαυρέντιε, δωρηθῆναι εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομεν σὲ Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομεν σὲ οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. προσόμοια, Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις, τῶν ἀρετῶν ἢ κρηπίς, καὶ τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα ἔνδοξον, ἢ βᾶσις τῆς ἀληθείας, τῶν ἀσκητῶν καλλονή, καὶ τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα. Ὁ νοῦς ὁ τῆς χάριτος, ὁ αἰεὶ προσευχόμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικροτάτῳ κλειόμενος, χαίρων ἔνδοξε, τὰς εὐχὰς σου προσήνεγκας· ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, δόξα καὶ κλέος Ὁσίων, τῶν ἀσκητῶν ἀκροθίνιον, Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ὅντως, ὑπάρχεις πάτερ σοφός, τῶν ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων ἀγλάϊσμα, δόξα καὶ κλέος μέγα, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, συναγάλλη πάτερ, μετ' Ἀγγέλων αἰεὶ εὐωχούμενος· σὺν τῇ χορείᾳ, τῶν ἀγίων θεόκλητε, ὄργανον τὸ τοῦ πνεύματος, ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος, ὅθεν καὶ νῦν σὲ τιμῶμεν, ἀξιοχρέως οἱ τάλανες· Χριστὸν μὴ

έλλίπης, ίκετεύειν σε άπαύστως, όπερ τών δούλων σου.

Στ.: Τί ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Πάτερ, τὰς οὐρανίους σκηνάς, περιπολεῖς διηνεκῶς παμμακάριστε, ἀξίως ἐπολιτεύσω, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, διὰ τοῦτο μάκαρ πολυῦμνητε, ὁ Χριστός σε συνέταξε, σὺν τοῖς Ὅσίοις, καὶ ἀπάση χορεία τε, τῶν Ἀσωμάτων, οὐρανίων Δυνάμεων, ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγγελε, πρέσβευε οὖν ἀπαύστως, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀξιοχρέως τιμῶμέν σε Πάτερ Λαυρέντιε. Ὁ γὰρ δεσπότης Χριστός σε ἠξίωσεν εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς συγκατοικεῖν, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων, καὶ τῶν ἀσκητῶν καὶ ὡς ἀστὴρ ἀειλαμπῆς καταφωτίζεις τοὺς πιστοὺς, τοὺς θερμῶς προσιόντας τοῖς λειψάνοις σου, Ὅσιε Πάτερ ἡμῶν. Διὸ ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, αἴτησαι ἡμῖν δοθῆναι εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίου.

Ἀνύμφευτε Παρθένε...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. (Ἰω. Μαρτίνου)

Τῶν Μεγάρων τὸν γόνον, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, τὸν φρουρὸν μονῆς Σαλαμῖνος, θεοφόρον Λαυρέντιον, τιμήσωμεν προφρόνως ἀδελφοί, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ὅτι τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, καὶ πίστεως τετέλεκε. Πρέσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν,

Λαυρέντιε παμμακάριστε καὶ τὴν σὴν μονὴν τε καὶ πόλιν σαῖς εὐχαῖς διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός, Θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχ.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

Παμμακάκαρ ἀληθῶς, ἀνεδείχθης θεόφρων,
ἀκλόνητος φωστήρ, διαλάμπων τοῖς πᾶσι,
κατεπλούτησας, πάντας τοὺς ἐν ἀσκήσει, χαίρων
ἤσκησας, καὶ κατεφρόνησας πάντα, τοῦ βίου τὰ
γῆϊνα.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
πταισμάτων καὶ θλίψεων σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιά, προστασία, καὶ
σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν Β' Στίχ.

Κάθ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Μετανάστης ἐγένου πάτερ σαφῶς, καὶ πατρίδα καὶ
πλοῦτον καταλιπὼν, μονὴν ἐνωκοδόμησας, ἐν αὐτῇ
ἐξασκήσας, καλῶς τὸν βίον μάκαρ, ἐξετέλεσας ἔνδοξε,
ὅθεν νῦν ἀγάλλη, μετὰ πάντων Ὁσίων, ἐν σκηναῖς
δικαίων τε, θεοφόρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἅγιαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν ψυχὴν μου, παρθένε, τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ
τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον,
ποντουμένην τῷ κλείδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ,
ᾧφθησαν ὑπεράντλον, καὶ ἐν πυθμένι Ἰδοῦ, ἐλθεῖν
κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου
ἐλέη, γαλήνην παρέχουσα καὶ κινδύνων ἐξαιρούσα·
σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ
Θεῶ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν πολυέλεου,

ἕτερου Κάθισμα. Τὸν συνάναρχου λόγου.

Τὸν προστάτην τὸν μέγαν ἀνευφημήσωμεν, τῶν
Ἰοσίων τὸ σκεῦος τὸ καθαρῶτατον, τὸν θερμὸν
ἀντιλήπτορα, καὶ τῶν πιστῶν καλλονήν, ἀπάντων τε
τῶν δικαίων, τῶν προστρεχόντων ἐν πίστει, ἐν
πανσέπτῳ τεμένει αὐτοῦ.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός
μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι· τὰς τοῦ νοός μου
ἐκτροπὰς στήσον πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν,
εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπάντων,
ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι παισμάτων ἄφεισιν

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ
Ἰοσίου αὐτοῦ.

Στίχ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: *Εἶπεν ὁ Κύριος
τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ἀπὸ τοῦ
πατρός μου...*

Μετὰ ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ σοῦ Ἰοσίου πρεσβείαις ἐλεήμων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...*

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'. Στίχ.: *Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με
ὁ Θεός...*

Ἰοσιώτατε Πάτερ, ὁ καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ
καταφρονήσας τὰ γῆϊνα καὶ φθαρτά· διὰ τοῦτο ἐν
οὐρανοῖς ἀπέλαβες παρὰ τοῦ πανσόφου Σωτῆρος
ἡμῶν, τὸν ἀμαράντινον στέφανον, ὅθεν ὡς ἔχων
παρρησίαν μεγίστην πρὸς αὐτὸν τὸν Χριστόν, αἴτησαι
πρεσβείαις σου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς δ' · καὶ τοῦ Ἰοσίου
ὁμοίως εἰς δ'.*

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος τῆς αἰωνίου σαφῶς,
καὶ τριλαμπῆς αἴγλης, πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ
φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου,
καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω
σε.

Ὅντως ἀκμαῖος ὑπάρχων ἐν σώματι, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ᾧδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ καὶ ζωηφόροις προστάγμασι τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θεῖῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοκίου.

Ὡς Θεοῦ μήτηρ παρῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Ἔρδη γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθερᾷ διανοίᾳ τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν καταστολὴν Λαυρέντιε, περιεβάλλου Πάτερ, καὶ Σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὀρμὰς κινουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως, τὸν κραταῖον γὰρ εἶχες ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τῆς ἐξουσίας θριαμβεύσας, ἐγκρατεία συντόνῳ τροπαιοῦχος νικητῆς Λαυρέντιος ἐγένετο τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίου.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοιμάσας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίου.

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὸς Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν κλίμακι θεία χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτὴν ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ τοῖς πιστοῖς μελωδοῦσι, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ καθιερώθης Λαυρέντιε, μόνος μόνῳ πάνσοφε ἐνούμενος δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος τῆς γῆς καὶ τῶν γηϊνῶν ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένος Λαυρέντιε, τὴν ἀπάτην πάτερ τὴν ψυχόλεθρον καὶ μηχανὰς δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας τῶν δυσμενῶν ἐφάνερωσας, παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθῶν ἐκδιδάσκεις μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε.

Θεοτοκίου.

Θεὸν ἐκ σοῦ τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως διαμείναντα, καὶ φυσικῶς ἴσον τῷ Πατρὶ γενόμενον καὶ ὁμοούσιον· συγχώρησιν παισμάτων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν τοῖς ὑμνοῦσί σε πίσει δωρήσασθαι.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπάσω.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριε, ἐκδιδάσκοντά σε καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδου κατηξίωσας.

Ἱαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλλων
δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων Χριστὸς
ἐξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν πάτερ νενικηκῶς τοῖς
ὄπερ φύσιν χαρίσασι του πνεύματος.

Θεοτοκίου.

Οἱ τῆ σῆ προστασία περιφρουρούμενοι, καὶ τῆ σῆ
θεία δόξη ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν, σὺ γὰρ
Παναγία ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν παρέχεις εὐφροσύνην καὶ
τὴν ἀγαλλίασιν.

Ῥδὴ σι'. Ἄββυσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων
ἀναλαβὼν θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς
θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας τὸν τῆς νίκης παρὰ
τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε
δυνατώτατον μάκαρ καὶ κοινωνὸν φροντίδων καὶ
προστάτην καὶ πρόμαχον καὶ μεσίτην εὐμενῆ πάντων
σωζόμεθα τῶν κινδύνων καὶ πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων

Θεοτοκίου.

Κυρίον σε τῆς ζωῆς, καὶ ὡραῖον ἀπεκύησα κάλλει,
ὕπερ υἱὸς ἀνθρώπων, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε, καὶ
πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ
σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κουτάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Ὁσίων καύχημα πόλεως παμμακάρο, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας θεόφρον πάτερ, διὰ τοῦτό σε ὁ πλάστης, στεφάνῳ δόξης κεκόσμηκε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ βίου τὰ πρόσκαιρα καταλιπὼν, καὶ ποθήσας παμμακάριστε Ὅσιε τὰ ἄφθαρτα, τὰ διηνεκῶς διαμένοντα, καὶ καλῶς ἐξασκήσας ἐν τῇ Μονῇ σου, ἀδιαλείπτως προσευχόμενος τῷ Κυρίῳ ὑπήνεγκας γενναίως τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὡς οὐδὲν ἐλογίσω τούτοις πάτερ, ἀλλὰ κατεπάτησας τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου πνεύματος, διὰ τοῦτό σε ὁ πλάστης, στεφάνῳ δόξης κεκόσμηκε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου, τοῦ κτίτορος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Σαλαμίνας Μονῆς Φανερωμένης.

Οὐράνιον δόμον νῦν ἔχεις πάτερ.

Καταλιπὼν γηϊνῶν καὶ φθαρτῶν μάκαρ.

Ἄει τοίνυν πρέσβευε ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων.

Ἀτρώτοις μείναι, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ πειρασμοῦ.

Ἦδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Φιάλαι πεφύκασι τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ

λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ πνεύματος τοῦ παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκειν τὰς πονηρίας πάτερ εἰργάσατο καὶ μοναζόντων ἀλείωτον κραυγάζοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν, δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος, ἣν εὐσεβῶς νῦν μακαρίζωμεν.

Ῥδὴ η' . Ἐπταπλασίως Κάμινου.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικὸν ἐν πειρασμοῖς Λαυρέντιε, νοδὸς καθαρότητι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος πολιτευόμενος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκεσίαις Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, διηνεκῶς πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς δαιμόνων βρόχους φυγών, ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, θεόφρον ἀνέμελπες· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος ἐν ἐρήμῳ τὸ πρόσκαιρον κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ καὶ σεμνῇ πολιτεία βοῶντος τῷ δεσπότῃ·

ιερείς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Θεογεννήτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς εἰς πλευρὰς τοῦ τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαίρουσα ρεῖθροις, πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὴν Κεχαριτωμένην.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σοῦ ἑορτὴ παμμακάριστε πάτερ Λαυρέντιε, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης χάριτος ἁγίου πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσης ἱκετεύων τὸν λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε πάτερ δωρήσασθαι τοῖς εὐλαβῶς, τελοῦσι τὴν ἱεράν σου μνήμην, τὴν τῶν παισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διαμονήν, τὴν θείαν προστασίαν, τὴν τῶν ψυχῶν σωτηρίαν καὶ αἰώνιαν ἀπολύτρωσιν.

Ὡς Ἄγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσαγγελον εὔρες φαιδρότητα, τῆς γὰρ αὐτῶν θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος προφήτης, ὡς μάρτυς στεφηφόρος, ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίου.

Συνέλαβες παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ πάντα δημιουργήσαντα λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθοράς δὲ τέτοκας, καὶ ἄνευ ὠδίνων τῶν μητρικῶν, διὸ σὲ Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδία, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν σοὶ θεόφρον τὸ πνεῦμα, κατοικεῖν ἠρετίσατο, καὶ διὰ τοῦτο παμμάκαρ, ἐφωτίσθης δαψιλῶς· ὅθεν ἐν ὕμνοις σὲ πάντες γεραίρομεν.

Θεοτοκίου.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θεῷ τόκῳ σου σεμνή, ἐξαφανίσασα ποιμήνη, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε πάτερ μακάριε πεφωτισμένος τὸν νοῦν, σὺ ὑπάρχων Λαυρέντιε, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐπιμελῶς τε ἀγωνισάμενος, τῇ ἐξασκήσει πάντας ἐφώτισας· ὅθεν γεραίρομεν, σοῦ τὴν θείαν λάρνακα πάτερ σαφῶς, ἐξ ἧς ἀπολαύομεν ῥῶσιν ἀένναον. *(Δίς).*

Πάτερ θεόφρων Λαυρέντιε, δι' ἀρετῆς ἐμμελῶς ἀνεδείχθης διδάσκαλος, μοναζόντων ἔρεισμα καὶ κανὼν ἀκριβέστατος, καταφωτίζων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ διαλάμπων πᾶσι τοῖς πέρασι, πάτερ

γηθόμενος, σὺν Ἀγγέλοις ἅπασιν ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν οὖν νῦν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὅντως ὑπάρχει τὸ καύχημα, τῶν μοναστῶν ὀδηγός, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῶν Ὁσίων στήριγμα, θεοφόρε Λαυρέντιε· μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πεπτωκότων ἐκ τοῦ ἀλάστορος· ἰκετεύειν ἔνδοξε Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν σὲ γὰρ δοξάσαντα τῶν ἀσκητῶν καλλονήν

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὸν θερμὸν ἡμῶν προστάτην καὶ πρόμαχον, τὸν γενναίως κατατροπώσαντα, καὶ καταβαλόντα τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, Λαυρέντιον τὸν ἔνδοξον, τῶν ἀσκητῶν τὸ ἔρεισμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, τὸν διηνεκῶς ἰκετεύοντα τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ των Μεγαρέων, ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις Σαλαμῖνος, Μονῆς θεῖος δομήτωρ, καὶ φύλαξ καὶ προστάτης, Πάτερ Λαυρέντιε

